

בשעמד בדין על הקרן ולא על הפירות. מימה אס כן מאי מפני תיקון העולם הלא בדין לא גבי דמלוה על פפה לא גבי ממשעבדי יש לומר דאי לאו מפני תיקון העולם הוה אמינא הואיל ועמד בדין על הקרן יש קול גם לפירות:

קאמער אמליך הלא סתם קיין
לכתיבה עומד וי"ל ה"מ כגון שהקנה
לו דבר שהוא צעין דכיון דיפה כחו
לעשות קיין רואה שיכתבו לו:

קבו ג מיי פ"ט מהל'
גזילה ואבידה הל' ד
סמג עשין עג טו"ש ע"מ
ס' שעב סעיף א וסעיף ב:
קבח ד מיי פכ"א מהל'
מלוה ולוה הל' ג
סמג עשין עז טו"ש ע"מ
ס' הטו סעיף ג:

קבצו ה מיי שם ה' א
טוֹשׁ"ע שם סעיף א:
קל ו ז מיי פ"ט מהל'
גזילה ה' ו סמג
עשין פג טוֹשׁ"ע ח"מ סי'
שג סעיף א וע"ש
ובדרי"ק:

במזמור נוסף, פסוקי בנחמה והאמר
שמואל בעל חוב גובה את השבח
ומשני מקולי כתובה שנו כאן ומוזן
בזות נמי תנאי כתובה ככתובה דמי
והתם משבח יתומים מיירי דאי
משבח לקוחות אס כ מאי אריאל ללא
טרפי בנות משבח והלא מצינו
ההפך נמי לך טרפי דאין מוילאין

למי שקנו מידו. ופרקי ב'
יוסף אלהי בחולותיו ואמר
חשב בוביני שני. ואמר
ראמו בן נחמן קרקע ארץ
זו כלומר כיון שנתן ארץ
שרה זו מידו ומנצח כליו
לא היה מכירתו מכירה
וכי זה השבח או הפרית
כבר מעותיו וזה נוטל
הא אמר כי יוסף כי
אלה גזונו בוביני שני.
ומסקנא דרשמתא הנותן
שרה מתנו וכלי גבול
חזק לשורפה אנו בעל
השבח דלא גבי בעל חוב
השבח אלא מן הקונה
השבח שמועברת לבעל
חוב ודיק רבא ומפרשי
שבח וזכי אנו שבח
ואמרו וארכי כובי אילין
אינן ועליוהן ושבחיהן
ואוקים קדמן וצבי בינא
הון קבילי וצביהי משום
הכי יבי עלי חוב שבחא
הון קביל עליה המוכר
ונצרה הקונה הוב אלה
הון אשן תכונה בן
(ט) כלו לא בל בעל חוב
מן המקבל מתנה שבח
ובזה אמר יפה חכמי המוכר
בזה המכר. תניא המוכר
שדרו לחבירו ורובא בעל
חוב ושרפה אנו השבח
יותר לל ההוצאה כי
ננון שקנאה ב' הוציא
כי כספים שוה עתה
ק"כ שני ב' ע"ה עשה
כרלה והשבח כמות שהוא
ונותן לקונה " כספים
השריפה על השדה והחוב
הקונה נוטל מן המוכר
ק"כ כספים ואם ההוצאה
יתירה על השבח ננון
השריפה עליה " ושוה
כעשר " אן לו
מביע"א לא " כספים מן
ההוצאה כשיקור השבח
השבח קרקע וקנוט
מן המוכר ומפסדי "

הגהות הב"ח
 (א) תוס' ד"ה מע וכו'
 ללא כתיב זה הדי הכי
 נמי: (ב) בא"ד וא"ס ומ"ל
 ראיה היא דלמא הדיא
 מייר:

גליון הש"ס
נב"י יפה ויפה. עין ד"ר
דוד י"ג ע"ה חס"י ד"ה
אמר: ש"ה וזמנא בתריה.
קדושנו ש"ה:

אם יקבל עליו להגבות ללוקח משפר נכסיו קרנא ושצחא ופרי אם יטרפה ממנו: **גוון שיש לו קרקע**. לגזלן זה שמגבהו ללוקח קרקע ולא מעות **השטא לא מחזי כרביית**: אסור ללות סאה צסאה שמה יוקרו חטין: **בהלוואה שיך רביית טפי ממכר** **שקנו מידו**. על השבח דהוא ליה **מחזי כרביית** (ב"ק פ"ג, ע"ב).

רבינו חננאל
רבה בר רב הונא אמר
בבבן שגול שדה ונמלה
מכין שחמתיים גבול
לגבות ומי שהיה גבול
אפי' ממשעבדי לא לגבות
ממי פירות איתו גובה
אילו מבני חרי' ומקשי'
אין לרבא דאמר דמי
היוק מפורות בורות שחין
ומעורות וכן לרבה בר רב
הונא דאמר דמי השהה
שטלותו מטיקין אמאי
טרף ממשעבדי מלה על
פה היא ומלה על פה אינו
גובה (ממנה) ממשעבדי.
ופריך' הכא במאי עסקינן
בבבן שחמתי גבול לגבול
פה הויא ויתבאר ד' לישן
ואחר שנתחייב הלך ומכר
נגסיו בזה הדין לטרוף
גבול הנכסין שחמתי
הגבול מאחר שנתחייב
בכדי' (כ' מיהא שמעינן
חייב ב' לראש לישלם
מכלה בשטר דמי וגבי
שטר' ממשעבדי. אלא דאמר
שמואל אימיל' ובתי חרי'
חבוב שורפא שבחא ופירי'
כלומר לא כתובא אי עד
שיתחיל בקנינה ואמר לו
חבוב שהללו מעין תורפא
החבוב [הן] שהובין לא
מטופסא ושטר' שאין
בבבן משט. ומקשי' ואי
בעל חוב משטמי מי
באדיא ליה פירי והא
איהו דאמר בעל חוב
גאבא את השבחה שבח
אין פירי לא. ופריך רב
ויפ' בבשן ללוקח קורא.
ואמר דאמר בשבטן מידי.
ומקשי' עלה אביי וכו'
מותר ללות סאה בסאה
למי שיש לו קרקע או

(א) עי' ברי"ק לקמן דף י' גבי
מימרא דר"ג באמרו לו ב"ד
לא תן לו כו' עי"ש היטב.
(ב) אולי ז"ל שאין כתוב בה זה
כלל.